

Kornerin porinat 2015 - 2016

1. Liittokokous 12.9.....	1
2. Yhdeksän kuukauden reippailu.....	1
3. Mitä voisi tehdä toisin?	3
4. "Lipsuu, lipsuu", sanoi Jeesus öljymäellä, vaan ei Kupittaalla.....	4
5. Tippa tappaa ja ämpäriin hukkuu.....	4
6. Työryhmäilyä.....	5
7. Right is wrong/left is right	6
8. Teknitöntä taskukoon.....	6
9. Jottei totuus unohtuisi.....	7

1. Liittokokous 12.9

12.9.2015

Ylimääräinen liittokokous on taputeltu ja tulos oli oletettu - 66% liitoista oli uuden toimintamallin puolesta ja 34% vastaan. Toimintasääntömuutokseen vaadittava 3/4 enemmistö ei siis täytynyt. Ei tarvitse olla mikään itämaan tietäjä todetakseen, että nykyinen tilanne on kestävä. 66% on enemmistö ja enemmistön tahto tulee toteutumaan enemmän tai myöhemmin. Ponnahduslautana tulevaan voisi joku sanoa.

Kokoukseen mentäessä odotin eritoten "vastapuolen" konkretiaa. Eli lähinnä sitä, että miten uudet toimintasääntö olisivat heikkomat kuin vanhat. Tämä konkretia jäi uupumaan. Esitin kuitenkin liitoille sähköpostitse toiveen jo kesän alussa, jotta he kommentoisivat sitä, mitä uusiin toimintasääntöihin olisi hyvä kirjata. Vastauksen sain vain Kari Nenoselta Vantaalta ja hänelle kuuluu suuri kiitos avustaan sääntöjen laatimisessa. Halusin tai en, on vastustus tulkittava lähinnä periaatteelliseksi. Tämäkään tuskin yllättää ketään.

Huettavaa oli se, että kokouksessa oli läsnä kolme valtuustoedustajaa, joiden tiesin olevan uudistusta vastaa satavarmasti. Kaksi näistä herroista oli kommentoimatta itse asiaan tuon taivaallista. Satakunnan kuulin olevan muutosten kannalla, mutta nykyistä esitystä vastaan. Kysyin Pertolalta, että mitä Satakunta sitten toivoisi uudistettavan, ja että mikä näissä säännöissä hiertää. Kysymykseeni en saanut vastausta. Vaikka kuinka muuta toivoisi, lienee selvää, että nämä herrat eivät olleet äänestämässä keilailun vaan oman asemansa puolesta. Surullista.

Tauolla minulle ilmaistiin ison kirkon suunnalta, että muutoksen pitäisi lähteä paikallisliittojen tasolta eikä SKL:n suunnalta. Mielestäni paikallisliittoja ei voida vaatia toimimaan tietyllä tavalla, jos SKL ei itse ole valmis yksinkertaistamaan organisaatiotaan. Tilanne olisi häiritsevän ristiriitainen.

Liitto on kuitenkin saanut selvän viestin siitä, että nykyinen malli ei toimi. Hallitus veloitettiin muodostamaan toimikunta pohtimaan liittomme hallintoa ja sen uudistamista. "Pohtimaan" ei ilmaisuna miellytä omaa korvaa. Enemmän toivonkin rehellistä toimintaa ja aika näyttää ketä tuo toimikunta sisältää. Varmaa on ainakin se, että henkilökohtaisesti en aio luovuttaa ennenkuin enemmistön tahto on tässä asiassa toteutettu. Polku voi olla pitkä ja kivinen, mutta silloin täytyy vain varata hyvät kengät matkaan.

2. Yhdeksän kuukauden reippailu

15.9.2015

Kokosin koko liittokokousprosessin ajan merkittäviä tapahtumia ylös. Salattavaa ei ole, joten mietin, että tässä kiinnostuneille vähän infoa siitä, että miten tätä historialliseksi tituleerattua matkaa taitettiin.

Ajettiin Jounin kanssa Kuopiosta Mikkeliin ja molempia vitutti. Ei sikäli mitään uutta taivaan alla. Taas tuli puhetta siitä loppuvuoden farssista, josta jatkumona koko kilpailuvaiokunta erosi. Taas oli keilailu hävinnyt, kun valtuutettujen piti olla niin perkeleen valtuutettuja. Ryhdyin tosissaan miettimään, että mitä pitäisi tehdä. Se klassinen äärielitistin fiilis, että kaikki pitäisi

tehdä itse.

Sieltä se ajatus räpiköi pintaan kaiken muun hötön alta; hakisin liiton puheenjohtajaksi, kun sitä seuraavan kerran valittasiin. Harria ei lähtisi kaatamaan, koska silloin taas keilailu häviäisi eikä sille olisi muutenkaan tarvetta. Positio ei kiinnosta pätkääkään, mutta tiedän olevani riittävän määrätietoinen siihen hommaan ja parempaa tukiverkkoa ei voisi olla. Tiedän myös olevani riittävän älykäs kysymään neuvoa itseäni fiksummilta. Toisaalta eipä meikäläistä siihen hommaan koskaan valittaisi, mutta ravistelua tämä nysväys kyllä kaipa. Eikun tykkäiltä keskustelupalstalle ja seuraamaan tilanteen kehittymistä.

Yllätyin; paskaa ei tullutkaan niskaan. Tosin ehkä promille jutun lukijoista otti sen muuten kuin provona. Ihan tosissani minä olin, mutta tietysti skeptinen, että tämä liitto olisi valmia minua sellaiseen pestiin valitsemaan. Aarikan Akin kommentti muutti suunnitelmat kokonaan; hän väläytti ajatuksen toimintasääntömuutoksesta, jotta valtuustosta luovuttasiin. Mietin asiaa hetken monelta kantilta. Tulin siihen tulokseen, että valtuusto ei ole oikeudenmukaisin systeemi, mitä voisi olla. Kaikilla paikallisliitoilla pitää olla koosta riippumatta mahdollisuus vaikuttaa; eipä Suomessa saa eduskuntavaaleissa sakkoo, jos et äänestä ja vaikka kuinka olisit äänestämättä, se mahdollisuus tarjotaan joka kerta.

Kirjoitin kirjeen ja postisin sen jokaiseen paikallisliittoon. Nimenomaan kirjeen, koska se antaa paremmin kuvan asian merkityksellisyydestä. Kuoriin ja merkkeihin sijoitin 72,75€ - en kuitenkaan ajatellut periä tätä Tampereen liitolta tai keneltäkään muultakaan. Lippusen sanoma oli lähinnä se, että kehoitin jäsenliittoja vaatimaan ylimääräistä liittokokousta koolle. Yksityishenkilönä en tietenkään voisi ryhtyä liittoja keräämään, mutta ajatuksen siemen oli hyvä kylvää ajoissa. Tiesin, että Tampereen saisin taakseni joka tapauksessa.

Kuten jo arvelinkin niin Tampere antoi minulle valtuudet ryhtyä hyysäämään tätä keussia oikein urakalla. Kirjoitin liitoille toisen kirjeen, mutta nyt sähköpostina. Lähinnä, jotta vastaukset olisi helpompi osoittaa suoraa minulle pöytäkirjakopioineen tai muine vastaavine tositteineen siitä, että ylimääräistä kokousta vaaditaan. Tässä kohtaa mietin, että mahdankohan saada raavittua kasaan 13 liittoa, joka vastaisi viidennestä.

Spora vastasi kohtuullisen pian, että Helsingissä tämä ei aiheuta toimenpiteitä, että eivät aio vaatia ylimääräistä kokousta koolle kutsuttavaksi. Minulle todettiin, että "HBL on etujoukoissa uusimassa lajia, jos kehitysidea voisi edes jollain tavalla "saada siivet"". En ollut niinkään yllätynyt, mutta pettynyt sitäkin enemmän. Sen verta realistisesti olin, että tiesin HBL:n vastustuksen olevan aika iso pala purtavaksi, sillä 3/4 enemmistö toimintasääntöjen muuttamiseksi on hitosti. Minulle kerrottiin myös, että nopeutta ei saada päätä vaihtamalla, jos muut raajat hanaavat vastaan. Käsitykseni mukaan aivoista lähtee hermoimpulssit, jotka ohjaavat muiden raajojen liikkeitä. Tähän en saanut enää vastausta.

13 liittoa tuli kasaan suorastaan naurettavan helposti. Lopullinen määrä oli 22. Taatusti olisin saanut vielä enemmänkin, mutta lopetin soittoringin siinä kohtaa, kun tarvittava viidennes oli selviö. Tiedossa kun oli, että loppukesästä saisin paasata asiasta puhelimesta enemmän kuin tarpeeksi.

Hallitus teki seuraavassa kokouksessaan ennakkoidun päätöksen kutsua ylimääräinen liittokokous koolle 22:n jäsenliiton sitä vaadittua. En halua edes ajatella, mikä farssi siitä olisi syntynyt, jos olisivat keksineet jonkun keinon olla kutsumatta kokousta koolle. Ensimmäinen virstanpylväs oli saavutettu, vaikka alkuun sekini oli tuntunut todella utopistiselta. Olin pahasti aliarvioinut organisaatiomme muutoshalun. Pessimisti ei pety, sanotaan.

Valtuusto piti tässä vaiheessa keväisen kokouksensa. Hartaasti toivoin, että olisin voinut olla siellä kärpäsenä katossa kuulemassa kuinka paljon tilanne kivistää. Kyllähän se kivistä. Puheenjohtaja Jääskeläinen satti tilannetta surulliseksi ja pienen huippukeilaajien joukon junailemaksi. Eipä ole vielä yhteisöä keksitty, mitä katkera vastakkainasettelu ei kuolettaisi. Täydellistä demokratian halventamista, jonka käsittely on to-do-listan kärjessä, jahka tästä liittokokous on pidetty. Henkilö, joka demonisoi jotakin keilaajaryhmää ja edesauttaa kommentteillaan jo valmiiksi surullisissa mitoissa vellovassa vastakkainasettelussa EI voi toimia liittovaltuuston puheenjohtajana. No, tämä on Jääskeläisen viimeinen kausi kävi miten kävi. Siitä pidän huolen.

Olin esittänyt toiveen, jotta kokous pidettäisiin alkusyksystä, jotta ehtisin tekemään kaiken tarvittavan kesän aikana esim. kirjoittamaan ne itse säännöt. Tässä kohtaa laitoin liitoille sähköpostia, missä kerroin mielestäni muutosta vaativat kohdat ja toivoin liitoilta kommentteja/lisäyksiä ajatuksiini, sillä nyt oli ilmeisesti ainutlaatuisen tilanne asioihin vaikuttaa. Vastauksen sain vain Vantaalta. Nenosen Karia ei voi kylliksi kiittää, sillä hän säästi ensimmäisellä sääntöluonnoksellaan minulta muutaman tunnin homman.

Koska vastauksia ei reiluun kuukauteen kuulunut oli aika ottaa vaihteeksi ohjat itse. Kirjoitin säännöt puhtaiksi ja soitin useampaan urheiluliittoon, joissa oli käytössä tämä kiikarissa oleva kevyempi toimintamalli. Biljardiliitosta ja Karateliitosta kannustettiin touhuun todenteolla. Ei tämän koko luokan liitot tarvitse jääkiekkoliiton organisaatiojärkälästä toimiakseen. Harvinaisen totta. Osaksi saatekirjettä liitin Karateliiton puheenjohtajan sähköpostin, jossa hän kertoi mm. että OKM oli esittänyt lajiliitoille vahvan toiveen, että organisaatioita yksinkertaistettaisiin ja päätäntävaltaa siirrettäisiin enemmän operatiiviselle puolelle. Pidän näitä aika vahvoina argumentteina.

Vietin yhden iltapäivän metsästäen maamme 71:n urheiluliiton toimintasääntöjä. Kaikkia en löytänyt, vaikka kuinka kaivoin, mutta joka tapauksessa alakanttiin arvioituna 50 liittoa toimi ilman valtuustoa. Valtuustolla toimivat liitot olivat keilailuliittoa lukuunottamatta melkoisia kōriläitä. Aikaa tähän projektiin meni reilu kolme tuntia, mutta aika pikku tippa valtameressä kuitenkin. Faktaa kaivataan aina.

Kirjoitin myös kirjeen kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasoselle ja kerroin hänelle suunnitellusta muutoksesta, ja kysyin urheiluministerin mielipidettä siitä mihin suuntaan urheilujohtamista tulisi viedä. En todellakaan odottanut saavani vastausta, mutta ei mennyt viikkoakaan, kun avustajalta tuli vastaus: Ministeri kannattaa byrokraatian karsimista, mutta ei voi ottaa kantaa yksittäisen lajiliiton toimintaperiaatteisiin. Mikäli vastausta sopi odottaa, oli se varsin oletettu, mutta tulipahan kokeiltua sekini kortti.

Valtuustosta luopuminen säästäisi SKL:n hallintokuluja noin 8000 euroa vuodessa. Piti miettiä, että mitä vaihtoehtoa tälle summalle keksisi, koska konkretiaa ei milloinkaan ole näissä episodeissa liikaa. Mieleeni tuli junioreiden alueleirit; 8-10 leiriä vuodessa ympäri maata, joiden kulut maksaisi SKL. Leireille hallin koosta riippuen 10-20 junnua ja homma kestäisi yhden päivän. Luonnollisesti tämä leikki olisi suunnattu niille junioreille, jotka ovat kovin tuoreita lajin parissa. Idean toteuttamiselle ei

varmaankaan ole muuta estettä kuin raha. Tiivistettynä; en usko valtuuston tuovan yhtäkään uutta aktiivista lajin pariin, mutta leirisysteemi saattaisi.

Elokuun alussa lähetin saatekirjeen, uudet toimintasäännöt ja säännöt, joista näkee mitä on muutettu SKL:n toimistoon, josta ne välitettäisiin paikallisliittoihin. Yksi etappi lisää takana ja jumalaton soitto rumba edessä.

Muutoshalukkuus paikallisliitoissa yllätti jälleen positiivisesti. Etenkin ne liitot, joissa toimintaa on muutenkin viety eteenpäin ja kilpailutoiminta pelittää olivat muutoksen kannalla alusta asti. Välillä jo näytti, että uudistus menee läpi, mutta sitten minä mokasin. Ja rumasti.

Lähinnä solidaarisista syistä olin pitänyt myös liiton päätä jotakuinkin ajantasalla siitä, että missä asian kanssa edetään. Oletukseni oli, että Järvinen ei ikipäivänä uskaltaisi ottaa tähän asiaan kantaa niinkuin ei uskalla ottaa mihinkään muuhunkaan, joten kerroin hänelle, että nyt näyttäisi siltä, että uudistus voi kaikkien yllätykseksi mennä jopa läpi.

Niinhan siinä sitten kävi, että hallitus piti kokouksensa ja pöytäkirjaan oli merkitty kohdaksi 8 ylimääräinen liittokokous. Koskaan ennen ei oltu kokouspöytäkirjaan avattu henkilökohtaisia mielipiteitä etenkin sellaisista asioista, jotka eivät kuulu hallitukselle, tai joista ei oltu tehty päätöstä. Pakko sanoa sanoa, että olin revetä raivosta. Kanssani saa luonnollisesti olla eri mieltä eikä siinä ole mitään ongelmaa, kunhan kantansa pystyy kattavasti perustelemaan. Näin selkeää kabinettipeliä en voi sietää. Väittämät olivat lähinnä irrelevanttia propagaa. Aikaisemmin puheenjohtaja ei ollut ottanut asiaan minkäänlaista kantaa luultavasti siksi, koska ei uskonut uudistuksen päättyvän muuhun kuin surkeaan mahalaskuun.

Soitin Järviselle ja annoin kaunistelemattoman palautteen. En ihan äkkiä muista vastaavasti räjähtäneeni. Jotkut ei sitten ikinä opi. Kävin läpi myös useamman hallituksen jäsenen ja kysyin heidän mielipidettään kokouspöytäkirjamerkinnästä ja viesti oli selvä; mielipiteet eivät kuulu pöytäkirjaan, ja että näin ei ole ennen toimittu. Jopa Pakonen sanoi näin, vaikka muutoin olimme aika pitkälti asioista eri mieltä.

Tässä kohtaa ilmoitin liittoon, että heidän järjestämänsä ulkopuolinen puheenjohtaja ei käy. Ei ollut enää mitään syytä luottaa siihen, että tuo puheenjohtaja olisi puolueeton. Tulenarat asiat on tässä liitossa ennenkin hoidettu kohtuullisen häikäilemättömästi, joten sirkus oli vältettävä jos suinkin mahdollista.

Halusin kokoukseen puheenjohtajan, jonka tietäisin osaavan hoitaa homman kunniakkaasti. Merkittävä määräänemmistö oli jo uudistuksen kannalla, mutta Järvisen pelailu oli varmasti tehnyt uudistuksen läpimenon jo mahdottomaksi. En todellakaan halunnut liittyä näiden vehkeilijöiden klubiin ja ajaa puolueellista kokousta. Kysyin Palokosken Raiepa, joka kiitti, mutta kieltäytyi ja ehdotti Ratian Jasua. Jasu mieltä pari päivää, mutta kieltäytyi sitten hänkin. Kokoukseen oli enää muutama päivä, joten vaihtoehdot olivat nollassa. Oli siis luotettava siihen, että tämä Korven poimima Viertola olisi kuin olisikin puolueeton ja homma menisi nästisti maaliin.

Itse kokous oli äärimmäisen siisti. Se oli hienoa, että asioista pystyttiin vääntämään asioina sotkematta siihen mitään pilipalaa sekaan. Tuloksen olin suunnilleen ynnäillyt jo ennen kokousta se pysyi siinä. Merkillepantavaa oli se, että pari valtuustoedustajaa oli kokouksessa läsnä sanomatta sanaakaan itse asiasta; Lappeteläinen ja Suhonen. On se kumma, että sarjavaliokunnan puheenjohtajalla ei ole näin merkittävään asiaan mitään sanottavaa. Äänestyskannatkaan eivät varsinaisesti yllättäneet. Äänestys suoritettiin suljettuna lippuäänestyksenä, mutta puoltavat tiesin jo etukäteen, joten ei tarvinnut maisterin papereita tulkitsemaan, että ketkä olivat vastaan.

Odotan mielenkiinnolla, että millaisen työryhmän hallitus kasaa, ja että miten asiaa ryhdytään viemään eteenpäin. Uudistus sai niin vahvan kannatuksen, että paine muutokseen on suuri. Tarkkailen tilannetta vuoden loppuun, ja jos tilanne ei kehity oikeaan suuntaan on ruvettava toimiin.

3. Mitä voisi tehdä toisin?

22.9.2015

Rahtusen lisää räksyttämistä vielä, kun rauta on kuumaa.

Olen ollut arvokisoissa riittävän monesti voidakseni sanoa, että puheenjohtajan patsastelu paikan päällä parina viimeisenä päivänä on äärimmäisen turhaa. Se ei ole mitään muuta kuin rahan haaskausta. Tilanne on tietysti hivenen eri silloin, jos kisojen jälkeen on jokin kokous, jonne puheenjohtaja on menossa. Olen kuitenkin ollut myös sellaisissa kisoissa, jonne puheenjohtaja on tullut käytännössä vain bankettiin. Keilailua hän ennätti nähdä vain kaksi ruutua. Miten tämä palvelee keilailua? Onko tämä todella tehokkain tapa käyttää tuhat euroa suomalaisen keilailun kehityksen kannalta? Vastaus lienee kaksikirjaiminen.

Mielestäni nämä palkintomatkat tulisi suunnata maakuntiin ja paikallisliittoihin. SKL on kuitenkin yhdistävä tekijä kaikkien paikallisliittojemme kesken. Pari lasia viiniä tai muu diipadaapailu ei kehitä mitään. Olisi olennaista, että SKL olisi enemmän yhteydessä etenkin niihin paikallisliittoihin, jotka ovat saaneet pyöränsä pyörimään kaksituhattaluvun tahtiin. Kattojärjestön tulisi kerätä tietoa ja ideoita kentältä ja välittää niitä niihin liittoihin, joiden toiminta/jäsenkehitys sakkaa. Esimerkiksi ensimmäisenä tulisi matkata Kiuruvedelle ja selvittää, miten olette saaneet näin paljon uusia junnuja mukaan?

Tällä hetkellä SKL sysää vastuuta jäsenhankinnasta seuroille ja paikallisliitoille. Levitellään käsiä, että ei me voida tälle asialle mitään, koska seurat eivät ole aktiivisia. Oman järkeni mukaan Suomen liiton vastuulla olisi tarjota paikallisliittojen kautta seuroille edes jonkinlaisia työkaluja tähän kovasti voitoteltuun hommaan. Eikö olisi kohtuullista, että puheenjohtaja kiertäisi paikallisliittoja läpi ja keskustelisi heidän toiminnastaan? Puhelimitse on myös tietysti vaihtoehto, mutta asioiden näkeminen käytännössä on yleensä varsin avartavaa. Näiden kokemusten pohjalta olisi kohtalaisen helppoa luoda liitoille tietopaketti siitä, että minkälaiset ideat ovat maakunnissa toimineet. Uskoisin, että hyvän idean nähdessään monet paikallisliitot lähtisivät niitä

kernaasti toteuttamaan.

Tässä samassa saavutettaisiin toinenkin varsin merkittävä seikka eli se, että jäsenliitot tuntisivat itsensä SKL:n silmissä muuksikin kuin vain maksajaksi. Moniko paikallisliiton päättäjä voi sanoa saaneensa Suomen liitosta yhteydenoton, jossa kyseltäisiin heidän toiminnastaan tai tavoitteistaan? Väittäisin luvun olevan aika mitätön. Herää kysymys, että mitkä ovat SKL:n tehtävät? Mielestäni ne ovat yhdistää paikallisliitot ja edistää keilailua. Väitän, että nämä kaksi asiaa kulkevat erittäin pitkälle rinta rintaan.

Kokemuksesta voin kertoa, että aikakorttia on aivan turha pelata syyksi sille, että näin ei tehdä. Jos on riittävästi halua viedä toimintaa eteenpäin niin aikaa löytyy aina. Vuodessa on 365 päivää ja meillä on 65 jäsenliittoa. Jos siis jokaisen kanssa kävisi 30min puhelinkeskustelun jäisi vielä 300 päivää kaikelle muulle. Olettaen tietysti, että lajin kehittämiseksi saa riittää yksi puolittunut päivä.

4. "Lipsuu, lipsuu", sanoi Jeesus öljymäellä, vaan ei Kupittaalla

28.9.2015

SM-liiga pyörähti käyntiin, vaikka rasvaamista olisivat kaivanneet niin rattaat kuin radatkin. Lauantaina SKL:n timantti-investointi ja muutoinkin saumaton yhteistyö Nettitiedon kanssa tarjosivat parastaan, kun tulospalvelu oli katollaan. Kieltämättä vähän hymyilytti. Sanotaan, että halvalla et hyvää saa, mutta nyt näyttäisi olevan Vuittonin hinnat ja Pirkan laatu.

Tulospalvelu ei ollut ainut, mikä yskähteli, sillä rasvaa ei radalle saatu häiriöksi asti. Idea siitä, että tekninen valiokunta päättää hoidot ja niillä mennään on sikäli ihan jees, mutta jos ajatuksena on 25ml, ja ruiskumoottori ripottelee radalle 5ml vähemmän niin tuo ei ehkä ihan vastaa sitä määrää, mikä olisi liigaan passeli. Tämä siis johtui siitä, että Kegelin koneilla Soulissa on 25ml ja Brunswickin 20ml. Sitä voidaan sitten maailman liiton isoilta herroilta kysellä, että mitä helvettiä. Toki paikallinen halli olisi voinut olla hoitoa kokeiltuaan olla yhteydessä esim tekniseen valiokuntaan, että oletteko te aivan varmoja tästä? No eipä tullut kulkeumaa ja tulostaso oli kuitenkin varsin kelvollinen. Eli yhtäältä mutta toisaalta.

Heti lauantain alkumetreillä kävi harvinaisen selväksi, että käytettävissä olevat välineet olivat varsin vähissä. Täyskuiva kenttä oli myös allerginen nypylle (lähti) ja lähtökulmaa sai laittaa sielunsa kyllyydestä (ei lähtenyt). Keke kyllä kruunattiin päivän parhaaksi, mutta lienee kuitenkin kohtuullista avata todellisuutta rahtusen. Otetaan tarkasteluun allekirjoittaneen viides sarja; taskusta kumo, ylipuolelta kumo, roskeen, roskeen, roskeen, ylipuoli, kakkonen syliin, ylipuoli, kakkonen syliin, ämpäri pöydälle ja pocket hit strike = 244. Sanotaanko, että päivän pelaajan kruunu oli tällä kertaa vähän himmeämpää kultaa.

Ykkösjoukkueeseen allennettu Tarkka-Make oli nykyisen säähavaintopallopelinsä ansiosta elementissään. Lauantaina kärjen tuntumassa ja sunnuntaina vähiten huono. Sputnik-pyörintä istui Kupittaan täyskuivalle kuin veteraani valiokuntaan. Kepin missejä Tarkkis narautti vain kaksi, joka oli merkittävästi alle budjetin. Debyytti ykkösjoukkueessa oli kokonaisuutena noin 5,5/5.

Lampulle oli isketty loppukesästä B rintaan ja nyt oltiin ensimmäistä kertaa kunnolla tositoimissa. Hienostihan ne meni ja vaihtoehtojakin oli sopivasti! Höpönassu on tunnetusti parhaimmillaan (not), kun radalle tehdään pelkkä pesu, mutta niin vain kiipesi kääpiökin pelaajapörssissä kärjehköön. Viikonlopun ehdoton tähti hetki oli Patteri-pelin neljä viimeistä ruutua, johon Lampo kirjasi muistiin ilmeisesti jonkin varausnumeron: 53636262.

Petteri oli molempina päivinä tasaisen "heikko" ja koversi itselleen kierroksen pelaajan tittelin. Sunnuntai lähti köhien käyntiin parilla markkakasikymppisellä, mutta muutoin oli aika pöhelöistä. Eli kuin makaronivelli; tylsä, arkinen ja aina saatavilla. Iso plussa oli se, että haju haittaa oli merkittävästi normaalia vähemmän. Peukku siitä.

Lauantaina tohtori oli täydentämässä muiden tökkäämistä mietoine palleineen. Onneksi myös Kuppiksella on vastaanotto ja sieltä saatiin kairatuksi jotain Paradoksia miedompaa, jota ennen sitä ei ollut. Kato ku on tota rullaa niin ei tarvi. Tosin annettakoon pienenä myönnytyksenä se, että oletus keli ja toteutunut kenttä erosivat toisistaan ohuenlaisesti. Kuitenkin pelaajapörssissäkin ekan sivun sijoitus, jos käyttää tarpeeksi pientä fonttia.

Entinen varakuningas ja nykyinen pääjohtaja Mannonen nosteli Lauantain kahvikuppia kunnan managerin elkein, mutta sunnuntain saapuessa oli aika luopua riipasta ja laittaa parasta kehiin. Vaihto oli kiistatta oikea, sillä Mane pystyi 0,6p parempaan keskiarvoon kuin Tinke lauantaina. Kokonaisuutenahan tämä on merkittävät 3 kaadettua keilaa. Tosin nykyisellä vasemmistokommariPaavoArhinmäkiSAK-pelitavalla tuloksilla ei ole merkitystä, koska eihän se ole reilua jos parempi pärjää.

Kakkosjoukkueessa painettiin lauantaina otsarypysä jumboksi, mutta sunnuntaina onnistuneen manageroinnin (Nahka oli siirtänyt itsensä sickleaville) ansiosta plakkariin natisi neljä voittoa ja sarjassa nousua aina neljänneksi asti! Eniten vetovoimaa löytyi metro-duolta Masan ollessa pelaajapörssin 9. ja Veski 13. Välihuomiona sanottakoon, että henkilökohtaisissa tuloksissa (mikä on joukkuepeleissä kaiken a ja o) meikäläisiä oli 8 16:sta joukossa. Perässä oli myös pitoa Ekin ollessa 70. ja Nahkan 71. eli hyvin on liiga motitettu.

Ykkösjengi on hienosti jaetulla (!!!!) ykkössijalla BAY:n kanssa 9 voitolla, vaikka pisteitä onkin se vajaat 700 enemmän. Mutta koska Stalin, Lenin ja Castro niin tää on ihan jees. Seuraavaksi jatkamme torailua Talissa, joten vielä ei ole hätää, vielä on kierroksia jäljellä, joten hyvin on aikaa kuopata ja saada öljyä radalle. Kuitti.

5. Tippa tappaa ja ämpäriin hukkuu

23.11.2015

Riemukkaan ensikierroksen jälkeen itseriittoisuudessaan rypevä TKK marssitti tähtipelaajista kyhätyn himmelinsä Talin putkille voittoja poimimaan. Vaan kuinka kävikään? Miten TKK2 lipui usvaisilla vesillä lippulaivan rinnalle ja ohi? Helposti.

Koska olen perusuunteeltani positiivinen hahmo, niin tämän kertaisen liigasepustuksen aloitan listaamalla positiivisia seikkoja viikonlopun tapahtumista.

1.

2.

3. Kakkonen on ykkönen.

Noin.

Joku voisi puhua konttauksesta, kuoppaamisesta, mahalaskusta, ryssinnästä, mokaamisesta, tyrimisestä, heikosta esityksestä tai surkeilusta, mutta kaikki nämä muotoilut ovat liian positiivissävytteisiä yli-ilmauksia kuvaamaan viikonlopun nokintaa. Aivan teatraalisen infernaalinen farssi. Tuostakin jää liikaa optimismia ilmoille.

4/11 on saldo, jolla pitäisi vähintäänkin luopua sarjasta. Ehkä vielä maksaa kaikille muille liigassa pelaaville joukkueille tonni siitä häpeästä, että joutuivat pelaamaan yhden sarjan täytteiden kanssa. Paikallissarjojen Ö-lohkoissa on tilaa F-luokan pelureille, mutta liigassa näytöt eivät olisi riittäneet edes kahvia kantamaan.

Surullisinta koko kuopsuttamisessa oli se, että aika pitkälti kaikki kokeiltavissa ollut kokeiltiin. Kenttä oli käytännössä vasuri + keskikenttätörä, josta me loihdimme wet/dryn. Tulosten ollessa firmaliigan tasoa ja meidän Itä-Timorin C-maajoukkueen varapelaajan koiran aputuuraajia, ei voittoja kerry plakkariin ihan koko kourallista.

Kenttä oli oletuksena meille pahinta myrkyä mitä on; ultimaattinen törä, jossa on jyrkkä raja. Paperilla sen ei tietenkään pitänyt sitä olla, mutta se nyt on enemmän sääntö kuin poikkeus, että yksristikakkonen ampuu ulos mitä sattuu. Harvemmin haastavaa ja useammin putkea. Voidaan myös todeta, että jos Lahdessa on vasemman puolen helppouden kanssa ongelma niin Talissa ollaan vähintään samalla viivalla. Tähän todellisuuteen olisi suotavaa heräillä hiljalleen. Riippumatta olosuhteellisista pikkuseikoista niin faktoista ei pääse mihinkään; alisuorittamista ja ainutlaatuisen heikkoa ongelmanratkaisukykyä. Näitä yleisölle tarjoili TKK.

Vaikka sarjasta luopuminen olisikin tässä kohtaa se kaikista rationaalisin ratkaisu niin perinteet tuntien siihen tuskin päädytään. Tietyllä kierolla tavalla on mukavahko lähteä pelaamaan erilaisesta asetelmasta. Tosin kymmenen raskaan ero on hyvin lähellä olla liikaa, vaikkakin seuraavien kierrosten kenttalanaukset ovat meille suosiollisempia. Soitellen sotaan siis.

Kakkosjoukkue teki oivan kiinnityksen mitaliin, että sketsijengin nollailusta huolimatta kahden mitalin unelma elää toistaiseksi. Kakkosjengi hoitanees osansa kyllä, mutta kun on tämä toinenkin kokoomakööri. Täytyy siis viimeistään Kaupin kierrokselle taiteilla hoito siihen kuntoon, että pärjätään. Sehän on ennenkin ollut menestyksen salaisuus. Näin käy heti, kun ei itse pääse peukaloimaan.

6. Työryhmäilyä

28.11.2015

Rehellisyyden nimissä voi sanoa, että ensimmäinen hallintotyöryhmän kokous oli äärimmäisen hyvähenkinen. Osiltaan toki yllättävää, mutta positiivista yhtä kaikki. Jonkin verran saatiin peräti aikaankin. Harvinaista herkkua järjestötoiminnassa.

Realistisesti ajateltuna valtuustosta ei pääse eroon. Riittävää äänenemmistöä tämän asian taakse ei saada oikein mitenkään, vaikka reilusti yli puolet sitä puoltaisivatkin. Oli siis mietittävä, että miten näitä valtuuston heikkouksia saisi karsittua ja tehostettua toimintaa. Rakennehan ei ole itsessään ongelmien ydin.

Yhteisenä ajatuksena on, että pienemmissä, esimerkiksi kilpailusääntöasioissa, valtaa olisi lisättävä operatiiviselle puolelle eli suoraa hallitukselle. Nämähän aina pohjautuvat hallituksen ja valiokuntien yhteistyölle, joten ratkaisu olisi looginen. Tämä myös poistaisi nykyistä jäähmyyttä päätöksenteosta, koska hallitus kokoontuu useammin kuin valtuusto. Ne asiat, jotka tulisivat olemaan suoraa hallituksen päätettävissä ovat toki vielä työn alla, mutta yksinkertaisuudessaan; enemmän valtaa operatiiviselle puolelle.

Olin miettinyt jo taannoin plan B:n sen varalle, että ylimääräisessä liittokokouksessa 3/4 äänienemmistö jää saavuttamatta. Olen edelleen sitä mieltä, että valtuusto on turha eikä missään tapauksessa demokraattisin tapa päätöksenteolle, johon järkevästi pystyisimme. Ehdotinkin, että valtuustoa laajennettaisiin ns. maakuntajäsenten lisäksi siten, että siellä olisi valtuutetut kilpailu-, sarja-, veteraani- ja nuoriso/koulutusvaliokunnista, naisvaltuutettu ja huippukeilaajien edustaja. Tällä mallilla pystyttäisiin ratkaisemaan kohtuullisen monta valtuuston toimintaan liittyvää ongelmaa.

Päätöksenteon jähmeys on ongelmista suurin. Valtuuston kohdalla hitaus liittyy pitkälti siihen, että esitykset palautetaan siksi, että niitä ei todennäköisesti täysin ymmärretä eikä niihin olla paneuduttu kunnolla. Valiokuntavaltuutetut pystyisivät kattavasti taustoittamaan seikkoja ajettavien muutosten takana, joka luonnollisesti lisäisi ymmärrystä siitä, että miksi ko. suuntaan toivotaan mentävän.

Huippukeilaajien edustaja valtuustoon on mielestäni ehdoton. Onhan jääkiekkoliitossakin pelaajayhdistyksellä oma valtuutettu. Lajissamme turmiollinen vastakkain asettelu oletettavasti vähentyisi, kun huippukeilaajien ääni kulkisi järjestöihmisten pöytään oman valtuutetun kautta. Saatettaisiin myös helpommin ymmärtää se, että huiput eivät jatkuvasti pyri ajamaan vain omaa etuaan. Ennakkoluulojen karsimisesta ei taatusti ole haittaa suuntaan eikä toiseen.

Valiokuntavaltuutetut eivät olisi kiveen hakattuja vaan valiokunnat voisivat kokouksessaan päättää, että kuka lähtee heitä edustamaan valtuustoon käsiteltävästä asiasta riippuen. Mahdolliset nais- ja huippukeilaajavaltuutetut olisivat mielestäni hyvä valita kuten maakuntavaltuutetutkin eli yksi henkilö varajäsenineen koko kaudeksi.

Tämä "laajennetun valtuuston" luonnos sai kannatusta kaikilta työryhmän jäseniltä. Ajatushan on vielä monella tasolla raakile, sillä alueelliset jaot täytyy mieltä uusiksi ja tietysti se, että mitkä ovat nämä ns. edunsaajaryhmät, joilta uudessa mallissa olisi valtuutettu ja montako heitä olisi. Mielestäni 6 on ihan sopiva määrä. Talous- ja työvaliokunnat eivät tarvitse omaa valtuutettua, koska liiton puheenjohtaja on aina kokouksissa läsnä ja hän kuuluu poikkeuksetta kumpaankin valiokuntaan.

Tälle hetkellä uskon, että syksyllä 2016 pidettävään liittokokoukseen saamme parsittua sellaisen toimintasaäntömallin, joka menee äänestyksessä läpi ja vetreyttä päätöksentekoaamme merkittävästi.

7. Right is wrong/left is right

10.1.2016

Miksi on enää vasen ja väärä?

Niin, siinä on helvetin hyvä kysymys, johon tuskin on yhtä oikeaa, mutta kohtuullisen monta luultavaa vastausta. Totuushan on se, että kilpakeilailu on tällä hetkellä aivan tuhannen toosan päreinä. Rikki. Melkein tekisi mieli sanoa, että pilattu, mutta tapoihini ei kuulu moinen kärjistäminen.

Laminaatit. On syytä huomata, että monissa halleissa laminaatit alkavat olla jo kymmenisen vuotta vanhoja. Oikealla puolella kulutus on moninkertaista vasempaan nähden, joten on itsestään selvää, että vasemmalla puolella perät ovat paremmassa kunnossa ja sitä kautta palautus on eri luokkaa.

Välinepelleily. Osittain me oikeakätiset voimme kyllä katsoa ihan itse peiliin, koska ratojen pelaaminen on minunkin aikana mennyt kilometritolkutta takapakkia. Kun joku latvalaho keksi kehittää radanhoidon (lue lyhyt hoito), jossa 80-luvun palloilla saa merkittävän edun alkoi jyrkkä alamäki eikä loppua näy. Pallotehtaat ryhtyivät uudelleen tuottamaan uretaaneja ja aluksi märkäkorvat keksivät aloittaa niillä kaikki hoidot, jotka alkavat kolmosella, mutta nyt jo nelosella alkavakin on käypä uretaanilla paskottavaksi. Ongelmahan tässä on se, että jos uretania viuhuu riittävästi kentällä ja yrität sekaan sotkea reaktiivilla (jonka tavallaan voisi kuvitella olevan normaalia vuonna 2016), on vaihtoaitio ainut minne tie aukeaa. Uretaanit olisi pitänyt pitää menneisyydessä. Etenkin siksi, että peliälyn ollessa noviisin tasolla niitä ulkoilutetaan silloinkin kun ei todellakaan tarvitsisi. Mutku sillä sai sen yhden tuflan toissa viikolla.

Keilat. Etenkin puukeilojen laatu on heikentynyt aivan luokattoman paljon, joten ne myös kaatuvat helpommin. Kun keila kaatuu luonnostaan helpommin, jää vähemmän merkitystä sille, että meneekö pallo keiloihin oikein vai ei. Tämä tietysti suosii sitä, että taskuun pelaaminen pidetään yksinkertaisempaan, joka taas on vasureille huomattavasti luontaisempaa. Ja myös helpompaa, koska kentät muuttuvat jokseenkin vähemmän kuin oikealla. Tämä on seikka, jota ei juuri huomioida.

Ongelman vähätely. Harvinaisen selvää on se, että tämä on ongelma eikä suunta todellakaan ole parempaan päin. Eikä tämä ole kenenkään syy. Vähiten itse vasureiden, koska kukapa ei takoi silloin kun on rauta on kuumaa. Esimerkkinä Ballmaster Openin keli, jossa oli toden totta yritetty. Paperilla ei olisi ikinä uskonut, että vasureita olisi kärki täynnä, mutta simsalabim ja näin kävi. Tämä on etenkin Brunswickin suuri ongelma tällä hetkellä, koska WSOB oli aivan totaalinen fiasko ja siellä käytetään heidän tuotteitaan. Kukaan ei tee tätä tahallaan, sitä on turha edes spekuloida, mutta tilanne saattaisi vaatia entistäkin enemmän paneutumista. Nyt ballmasterissa on kahteen vuoteen ollut pudotuksissa yksi oikeäkätinen. Se ei toden totta näytä hyvältä.

Jos tämän jälkeen on palkokasvin tuntua sieraimistossa niin kannattaa varmaan ihan oikeasti katsoa peiliin pitkään ja hartaasti.

8. Teknitöntä taskuhkoon

7.2.2016

Täytyy heti alkuun sanoa, että Lahdessa olosuhde oli hyvä ja onnistunut, koska me pärjättiin. Tätä ideologiaa on allekirjoittaneen enää turha peitellä, koska internetin nimimerkkini ovat tämän seikan Holmesin kyyyillään selvittäneet. Voihan pihkuran pahkura, kun niin tein töitä peittääkseni realismin faktoilla ynnä muuta näennäisfiksua korusanastoa.

Toiseksi todettakoon, että etenkin lauantai oli kansallisesti rakastetulle seurallamme varsin kohtuullinen. Ainokainen tappio tuli, kun silloinen sketsijengi pieksi kruunun jalokivet keskenäisestä taistossa. BAY puolestaan teki oman tulkintansa kuuluisasta näytelmästä "TKK Talin liigassa" ja pystyikin siihen miltei erinomaisesti. Oikeat näyttelijät tosin olisivat jättäneet ne kaksikin voittoa noukkimatta. Yöhön lähdetessä oli ykkösjengi kiivennyt kakkoseksi ja kuronut eron vain kahteen raskaaseen edellä hoilaavaan Lahden Lahteen ja kakkonen pyristeli tasoissa jättäneen neljännen jo kahdeksan raskaan päähän. Kyllä olivat pojat polleina ja kaikki saivat niin hyvin pallon merkille ja noston korvalle. Pelaajatilastossakin ensimmäiselle sivulle pääsi useampikin hahmo, kärjessä tietysti tyyli-ikoni Pöhis peesaajinaan Keke, Mane ja Treba.

Sunnuntain sotasuunnitelmaa käytiin läpi Cheekin kanssa heti aamiaispöydässä. Todettiin, että eilisen esitystapa sopisi tällekin päivällä. Tämä merkittiin tiedoksi. Kakkosjengissä kyti selvästi känkää, kun mykkäputit olivat juosseet ohi. Siellä sovittiin toinen lähestyminen, joka kantoi eräänlaista hedelmää sekin. Mätää.

Sketsijengin viitan niskastaan ravistellut ykkösorkesteri pysyi hyvin sovitussa nuotissa, vaikka tulokset olivatkin lauantaihin verrattuna vaatimattomampia. Pari hyvää yritystä kompastumiselle oli, mutta ilmeisesti vastustajat sympatiseerasivat Talin heittopussia, ja upposivat mukana viimeisten ruutujen väännoissä. Kiitos siitä.

Kakkonen otti kuokkaan komeasti neljästi. Kaksi viimeistä tietysti Mainareita ja Bayta vastaan. Kaivosmiehet olivat jo niitissä, mutta tehomyttömmä huomasivat tilanteen ajoissa ja kuihtuivat pois. Niin nousivat Mainarit kakkosjengin kanssa tasoihin ja kauden päätöspuheen säkeitöjä saa vielä sorvata uudelleen.

Mainittakoon, että Lahdessa oli jokseenkin tuttavallinen pakka. Jos kakkonen jäi pystyyn eikä tullut syliin, oli käynyt luokattoman huono tuuri. Tämä selittää osaltaan myös ratsujemme urhoollista ravia sillä pelkkä taskuhkoon (käsittää rimat 10-23) lääpäisy sai mitä luultavimmin patterin pinoon. Rahaministeri Lahti ei pakan helppoutta huomannut vaan jätti femmaa kotelosta vanhaan tapaan.

Kentästä sanottakoon vielä se, että nyt taisi ensimmäistä kertaa tällä kaudella olla radalla sitä, mitä käppyrän perusteella uumoiltiin. Kunnan keiloilla tulostaso olisi ollut aivan toinen ja me roskissa muiden kanssa.

Liigakarkeloita jatketaan kotiluolassa maaliskuun kahdennentoista päivän huitevilla. Tilanne on perin pelattava, mutta myös mahtavasti kuopattavissa. Tunnetusti huipulla tuulee.

9. Jottei totuus unohtuisi

9.2.2016

Tenulan HelppoHeikit oli kutsuttu kriisipalaveriin. Marsalkka Missämütka oli nostanut rukkaset naulaan ja ilmoittanut ettei "vittu keilaa mitään matkan pubilliigaa, johon yksristikkonen arpoo isompaa tai suurempaa vasuriputkea". Keijo Käsiumo yritti tähdentää äkäpussille, että seuraavalla kierroksella oli käytössä kunnan kone eikä alelaarin ruiskumoottori, mutta se oli kuulemma "aivan saatanan sama, koska ei ole palloja". Tämä merkittiin tiedoksi, ja Marsalkan poisjäänti hyväksyttiin urheiluvamman nojalla. Haljennut hius ei mahdollistanut kuin 3 tunnin lyhyehköt reenisessiot, kunhan ei nykäisnyt aivan loppuun asti.

Marsalkan poisjäänti tiesi kokoonpanossa hankalasti täytettävää aukkoa; jostain tarvittiin pyörimätön, mutta satunnaisesti osuva kohtuulliset kuollut seniorilyönti. Sika Mahdin perheputkiputtaus oli liian mykkä ja muutenkin kuului jo vahvuuteen. Seuraan uutena tulleen Merkki Metsälaukauksen kantokiskaisu puolestaan oli aivan liian terhakka kokoonpanon tarpeisiin. Ainoaksi vaihtoehdoksi jäi seuran rahaministerinä pitkään toiminut Jukka-Poika Sahti, joka oli kauden aikana antanut kakkosmerkille ennennäkematöntä kyytiä. Sihteerikko Toivo Toiletti ei ollut varma, että voitaisiinko näin suurta päätöstä tehdä moista konekiväärivauhtia. Vastaukseksi kuultiin Marsalkan "Toivo hei" ja päälle muutama suomenkielen ylpeys.

Sampo Höpönassun kohtalo piti myös selvittää. Dublinin puulaakisarjassa koetun pettymyksen jälkeen hanipöö ei ollut kussutkaan keilahallin suuntaan. Joku kun vähän rapsuttaisi Sampoa leuan alta niin johan olisi raffilyönnissä taas virtaa. Pallomaisteri turnauksen C-luokassa viettäneen Pöhelön ujutus oli kysymysmerkki, mutta pessimismistään tunnettu johtoryhmä budjetoit köyhän miehen Louis Vuittonille noin 240 keskiarvon. Toiletti vähän arkaili linjavedossa.

Velli Higgmundin tiedettiin olevan yhtä hyvässä kunnossa kuin lihassa, sillä varttitunnin reenin lisäksi oli vielä huhujen mukaan selannut Keilaaja-lehden läpi. Kakkosjengin ankkuroinnista ei siis olisi huolta - kyllä uppoaisi ja syvälle. Tarkka-Make oli käynyt pariin otteeseen kuuden askeleen koulutuksessa ja kympeistä meni enää vitosen kohdalta ohi. Kiskaisua oli myös hillitty ja sitä ilmeni enää lapun ollessa rinnassa. Hyvää reenaajaa tarvittiin aina.

Mauno Bytellätreban Bytestä oli loppunut paristot aikoja sitten eikä korvaavaa vesuria ollut ilmaantunut. Panokseksi jäi hiljainen heijaus kädet taskussa. Silläkin saataneen se kaksnolkyt Poukaman kuuluisilla eldoradolaadun hohkakivikepeillä. Juppi "ehjä sarja" Joojoo oli painellut piirikunnallisissa polvi maassa jo toistasataa sarjaa ja oli elämänsä kunnossa. Polveen, olkapäähän, kyynärpäähän ja kupoliin tehdyt messinkilisyäkset olivat kantaneet hedelmää. Teknitön lyönti hätyyteeli jo lajioppaan "älä tee näin"-osion a-kohtaa.

Sika Mahti kärsi pientä välinevajausta, kun setti oli lentänyt ujojen vastoinkäymisten jälkeen Tammerkosken. Mahti yritti neuvotella Tohtori Lahon kanssa, josko hänelle porattaisiin uusi kalusto ja korvaukseksi Laho voisi antaa Mahdille vaikka viisikymppiä. Tohtori kaivoi varastostaan keksin ja toivotti riemukasta naarausta.

Kokonaiskatus kööriin kuntoon vaikutti vahvasti sarjasta luopumiselta. Joukkueista vastaava Mauno kuitenkin heijasi siihen malliin, että mentäisiin nyt kuitenkin paikalle. Poukamassa kuulemma tarvittiin täytteitä eikä kisat pyöri, jollei kukkaruukut käy niitä rahoittamassa. Toivo mieltä, että pitäisikö asia kuitenkin käydä vielä vuosikokouksessa läpi.